

ת"פ 25376/09/18 - מדינת ישראל נגד פרח פייר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25376-09-18

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם פרח פייר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יסמין שאהין

ב"כ הנאשם - עו"ד איתי גריידי

הנאשם

גזר דין

עובדות כתב האישום

1. בפתח גזר הדין, לאחר עיון נוסף בעובדות כתב האישום, בהסכמת הצדדים, אני מורה על תיקון טעות סופר בכתב האישום הנגררת להכרעת הדין, ומרשיעה את הנאשם ב-4 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") חלף 3 עבירות כפי שנרשם בהכרעת הדין.
2. הנאשם הורשע על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום בביצוע 4 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ מובעבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ. על פי עובדות כתב האישום, בין השנים 2014-2017 ניהל והפעיל הנאשם נגרייה, היה רשום כעוסק מורשה והיה חייב בהגשת דוחות תקופתיים. הנאשם הגיש במועד, שלא במועד, את הדוחות התקופתיים לתקופות 4/2017, 06/2017, 8/2017 ו-10/2017 ולא צירף את מלוא התשלום המגיע מהם. בנוסף, הנאשם הגיש במועד את הדוח התקופתי לחודש 12/2017, וזאת ללא צירוף תשלום המס המגיע ממנו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. בטיעונה לעונש הפנתה **ב"כ המאשימה** לעובדות כתב האישום, לערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע

הנאשם ולענישה הנוהגת, וטענה למתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ו-7 חודשי מאסר בפועל לצד קנס שבין 5%-10% מסכום המחדל, התחייבות להימנע מעבירה ומאסר על תנאי שבין חודשיים ו-7 חודשים לעבירות על פי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. לגבי העבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ, עתרה למתחם שבין מאסר על תנאי ו-3 חודשי מאסר בפועל, קנס שבין 5%-10% מסכום המחדל, התחייבות להימנע מעבירה ומאסר על תנאי בין חודשיים ו-4 חודשים. העונש לו עותרת המאשימה בעניינו של הנאשם הוא מאסר בפועל בין 3 ו-4 חודשים, אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, קנס בשיעור שבין 5%-10% מסכום המחדל, מאסר על תנאי והתחייבות.

4. בטיעונו לעונש הפנה **ב"כ הנאשם** לתקופת האיחור בהגשת הדוחות, שנעה בין 29 יום ו-99 יום ואשר נבעה, לטענתו, מקריסה כלכלית, משאחד מלקוחותיו הגדולים של הנאשם לא שילם לו עבור עבודות שקיבל. ב"כ הנאשם טען שהעבירות נעברו ללא תכנון ושיטה, ואין המדובר בניסיון להתעשר על חשבון המדינה. לדבריו, הנאשם פעל במאמצים גדולים להסרת המחדל, אך לאור נסיבותיו האישיות לא הצליח להסירו. בהקשר זה ציין כי הנאשם אשר הפעיל את הנגרייה ואשתו שהייתה בעלת העסק מצויים כיום בהליך פשיטת רגל לאחר שאיבדו את כל נכסיהם והם מטופלים בארבעה ילדים קטינים. לדבריו, הנאשם משתכר בסך של ₪6,000 לחודש ומצבו הכלכלי בכי רע, והוא אף הגיש את **ענ/1, ענ/3 וענ/4** להמחשת האמור. עוד הפנה למצבה הרפואי של אמו של הנאשם (**ענ/5**) והדגיש כי הנאשם אף מטפל בה וסועד אותה. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם ללא עבר פלילי, שיתף פעולה באופן מלא עם החקירה ובבית המשפט והודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה.

5. לדברי הסנגור הנאשם נמצא במלחמת הישרדות ועונש של מאסר בעבודות שירות יהווה "**מכת מוות למשפחה ולנאשם**". לטענתו, היקפו הקטן יחסית של כתב האישום לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות קביעת עונשו למאסר על תנאי וקנס בלבד תוך שהפנה לטבלת פסיקה המדגימה לטענתו כי בנסיבות חמורות בהרבה מאלה שבמקרה הנדון, נגזר על נאשמים עונש של מאסר על תנאי וקנס.

דבר הנאשם

6. הנאשם הביע צער על ביצוע העבירות. לדבריו הוא קרס, נמצא במלחמת הישרדות, ועונש מסוג מאסר בעבודות שירות יקשה עליו מאוד.

מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק פוגע בשיטת גביית המס, גורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע בפיקוח רשות המסים. בנוסף נפגע הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש, כשיש לזכור שכשבעבירות על פי חוק מע"מ עסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה. מביצוע עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ מידת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, משהעוסק מעביר דיווח במועד כנדרש, כך שלפחות פיקוח הרשות אינו נפגע מביצועה, גם אם מביצועה נפגעת הקופה הציבורית ואף נפגע השוויון בנשיאת נטל המס.

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, במקרה זה המדובר בביצוע 4 עבירות על פי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ, שעניין אי הגשת דוחות תקופתיים במועד (לתקופות 4/2017, 6/2017, 8/2017, 10/2017) ובביצוע עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בגין הגשת דוח תקופתי ללא צירוף תשלום לתקופה 12/17. מבלי להתעלם מכך שהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם אינן מעשה חד פעמי, הרי שאין המדובר בביצוע עבירות על פני תקופה ממושכת או באופן שיטתי. עובדה זו אף מאפשרת ליתן משקל לדברי ההגנה לפיהם הרקע לביצוע העבירות הוא קריסה כלכלית של הנאשם ושל העסק אותו הפעיל בין השנים 2014-2017, שעל פי הנטען נבעה מכך שאחד מלקוחותיו הגדולים לא שילם עבור עבודות שבוצעו ונמסרו לו. בהקשר זה יש אף לציין כי על פי **ענ/1** הנאשם ורעייתו הוכרזו ביום 30.6.2020 פושטי רגל לאחר שאף ניתן צו כינוס בעניינם.

9. כידוע, קושי כלכלי בבסיס עבירות מהסוג הנדון אינו מקנה הקלה אוטומטית ומשמעותית בעת קביעת מתחם הענישה והעונש לנאשם, כשיש לזכור כי עבירות מסוג זה נעברות באופן תדיר על רקע קושי כלכלי (ראו והשוו רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001)). יחד עם זאת, בשים לב לתקופת ביצוע העבירות (בשנת 2017 אז נפסקה פעילות העסק) ומשכה, ולסכום המס שנגרע מקופת המדינה העומד על סך 78,558 ₪ (קרן) שהגם שאינו מבוטל, אינו גבוה ביותר, יינתן משקל מתאים לקולא גם לרקע לביצוע העבירות, ומסקנתי היא כי מידת פגיעה בערכים המוגנים במקרה זה איננה ברף הגבוה. בנוסף, בשל הרקע לביצוע העבירות, מספרן הקטן יחסית וביצוען העוקב, ומבלי להתעלם מרע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)), יקבעו במקרה זה חמש העבירות שביצע הנאשם (4 לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ ועבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ) כאירוע עונשי אחד (ראו והשוו ת"פ (שלום ת"א) 33185-06-17 **מדינת ישראל נ' י.ד.כ סלון המרכז** (8.4.2019) (להלן: "י.ד.כ סלון"). אבהיר כי גם לו הייתי קובעת כל עבירה כאירוע במקרה זה, הרי שהיה מקום להורות על חפיפה ממשית בין האירועים בנסיבות.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות שבוצעו, שיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה, וכי באופן תדיר נקבע הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על מאסר מותנה, בפרט כאשר מדובר בביצוע עבירות בהיקף שאינו גבוה ביותר או על פני תקופה קצרה יחסית. לעיתים נקבעת תחתית מתחם הענישה על עונש של מאסר מותנה גם כאשר עסקין בסכומי מס שאינם מבוטלים וביצוע די שיטתי של עבירות ואף כאשר נקבע מתחם כולל לכלל העבירות שבכתב האישום כמו בעניינו. כך לדוגמה ברע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015) (להלן: "רע"פ אבו הלאל") בו דובר במחדל בסכום גבוה של כ-400,000 ₪ (קרן) שלא הוסר וב-26 עבירות אשר בוצעו לאורך שנים, אושר על ידי בית המשפט המחוזי מתחם ענישה שבין 3 חודשי מאסר מותנה ומאסר בן 10 חודשים והעונש שנגזר ל-8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, לצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה. עיון בפסיקה אף מלמד על מקרים רבים בהם גזרו בתי המשפט עונש של מאסר מותנה בלבד וקנס לצדו מקום בו הוסר המחדל במלואו, או בחלקו הגדול, גם במקרים בהם דובר בביצוע מספר לא מבוטל של עבירות בסכום משמעותי, בין אם נקבע אירוע עונשי אחד או מספר אירועים, גם בהסכמת המאשימה, מבלי שנטען או נקבע כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם הכולל ביחס לעבירות.

11. אמנם בדרך כלל, מקום בו לא הוסרו המחדלים, נוטים בתי המשפט לגזור על נאשמים עונשים ממשיים בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואף מאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, קיימים המקרים מיוחדים ומתאימים בהם נגזר עונש צופה פני עתיד וקנס, גם מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום (ראו כדוגמה: **עניין י.ד.כ מרכז**

והפסיקה המוזכרת שם, ת"פ (שלום ת"א) 54943-01-17 מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות נעליים (3.12.2018), ת"פ (שלום ת"א) 50808-10-18 מדינת ישראל נ' אזולאי (28.5.2019), ת"פ (שלום ת"א) 64422-02-18 מדינת ישראל נ' וינר (3.6.2019). כפי שצוין בעפ"ג 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015) "עצם העובדה שלעולם ימצא כל צד את פסקי הדין התומכים בעמדתו, מצביעה על כך שאין מדובר במדע מדויק...".

12. בראי המפורט לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות במקרה זה, ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מתחם העונש ביחס לכלל העבירות כאירוע יקבע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

13. לעניין מתחם הקנס, המדובר בעבירות בהן הקנס הוא ממין העבירה, ועל כן קיימת חשיבות להטלתו. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום, ממשיך ביצוע העבירות והשיטתיות שבביצוען. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. נתתי דעתי לקריסה הכלכלית של הנאשם ורעייתו (ענ/1), להיותם פושטי רגל ולכך שהנאשם משתכר כיום סך של 6,000 ₪ בחודש (ענ/2) ומטופל ב-4 קטינים אותם עליו לפרנס, על הקושי שבכך (ענ/3). בנוסף לכך שעל פי ענ/4 קיימת סכנה כי יפונה מהדירה אותה הוא שוכר בשל קשייו הכלכליים ואין ספק כי המדובר במצב מורכב וקשה עד מאוד. בראי המפורט לעיל מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 3,500 ₪ ו-7,500 ₪ ביחס לכלל העבירות כאירוע, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

14. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו. הנאשם, יליד 1985, ללא עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות, חסך זמן שיפוטי והביע חרטה על מעשיו. אלה יזקפו לזכותו. הנאשם הפעיל את עסקו, נגרייה, בין השנים 2014 ועד 2017 אז קרס כלכלית כאמור. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לכך שהנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום על אף הזדמנויות שניתנו לו לשם כך במהלך ההליך, על החשיבות הנודעת לכך מבין שיקולי הענישה (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015)). לדברי בא כוחו עשה הנאשם מאמצים רבים לשם כך אך הדבר לא צלח בידיו בנסיבותיו.

15. אמנם על פי פסיקה עקבית מפי בית המשפט העליון בעבירות מהסוג הנדון מקבל האינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות (רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.7.2013)), ויש לתת את הדעת לחשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת היחיד והרבים. יחד עם זאת, מובן כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ובעת גזירת הדין אין להתעלם גם ממיהותו של הנאשם וכלל נסיבותיו. במקרה זה התרשמתי היא כי הנאשם מתמודד עם קושי כלכלי ממשי (ענ/1-ענ/4) (שוודאי אף משפיע ומקשה על יתר תחומי החיים) ולצד זאת אף מטפל באימו אשר חלתה (ענ/5). יש לזכור כי על פי ענ/4 קמה סכנה לפינוי משפחתו של הנאשם מביתה בשל אי תשלום דמי שכירות, וכי הנאשם מתקשה בתשלום שכר הלימוד של ביתו הקטינה (ענ/3). יש טעם רב בחשש ההגנה לפיו ריצוי עונש מאסר על ידי הנאשם, ולו בעבודות שירות, יביא לקריסה טוטאלית של משפחת הנאשם הכוללת כאמור 4 קטינים, שהקטן שבהם בן חודשיים.

16. הקריסה הכלכלית של הנאשם ומשפחתו ומצבו המורכב באים בין שיקולי, וכשאלה הם פני הדברים, מסקנתי היא כי במקרה מיוחד זה, חרף אי הסרת המחדל, נכון לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה לעונש מאסר על תנאי מרתיע, לצד קנס מתאים והתחייבות.

17. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיף 117(א)(6) או עבירה מסוג פשע על פי חוק מס ערך מוסף.

ב. מאסר על תנאי למשך חודשיים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.8.2021.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

ד. הנאשם יתחייב על סך 12,000 ₪ להימנע משך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"א, 13 יוני 2021, במעמד הצדדים.